

“Ak, krusts, esi sveicināts, cerība vienīgā!”

Septembris, 2024 Nr. 9 (136)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja “Svētais Krusts, tev godu dodam!”

Mīļā Svētā Krusta paaugstināšanas draudze un visi mūsu draudzes virtuālie locekļi!

Sirsnīgi sveicu mūsu dievnama titulsvētkos, kurus ar pateicību sirdīs svinēsīm 14. septembrī. Aizrit vasaras pēdējā nedēļa un strauji tuvojas rudens gadalaiks, kad mūsu skolnieki un studenti atkal atsāks savas studijas skolās un augstskolās. Vasaras brīvlaiks ir galā, un daudziem jau ir noslēdzies atvaļinājumu laiks. Protams, lielai draudzes locekļu daļai, sevišķi vecākai paaudzei, neeksistē tādi atvaļinājumi, jo vairs nav veselības un materiālu iespēju doties kaut kur uz ārzemēm vai tālākā ceļojumā. Tāpēc viņi kompensē savu prieku ar dārzos izaudzēto ražu vasaras laikā, kas šogad ir nogatavojusies krietni ātrāk nekā parasti.

Arī man ir gandarījums par iespēju šogad savlaicīgi sarūpēt apkures granulas dievnama un plebānijas apkurei, kamēr nav atkal paceltas nesamērīgi augstas granulu cenas.

Otrs gandarījums bija par skaistu Laulību sv. Misi 24.07., kuras laikā jaunieši Ieva Butlere un Guntis Rubenis savienoja savas sirdis ar sakramentālās Laulības saitēm altāra priekšā. Tās bija jau 2. Laulības šogad mūsu skaistajā dievnamā, kuru šis jaunais pāris izvēlējās. 22.09. ir paredzētas 3. Laulības mūsu Lielvārdes jaunai ģimenītei, kas būtu vēl viens iepriecinājums par šī gada Laulību “ražu” mūsu draudzē.

4.08. Dieva Apredzība ļāva man novadīt Lielvārdes draudzes Kapusvētkus jau 11. reizi. Par laimi mūsu draudzē ir tikai 3 Kapusvētki: Madlienā, Lielvārdē un Jumpravā. Šogad visos Kapusvētkos bija silts un saulains laiks, par ko pateicība Radītājam. Par cik šie Kapusvētki pie mums tiek svinēti svētdienās, tad tajos mēs sirsnīgi lūdzamies sv. Misē par visiem mūsu mīļotajiem aizgājējiem, uzdāvinot viņiem arī Vesperes par mirušajiem pēc sv. Mises un dodoties nelielajā Procesijā par mirušajiem pa kapsētu. Šāda sena tradīcija Kapusvētkos šodien vairs reti kur tiek saglabāta, jo tas prasa lielāku laiku pavadīt lūgšanās par mirušajiem. Dažviet modernie jaunie prāvesti atvēl tikai 20 minūtes Kapusvētkiem, kuros paspēj savākt kolekti un pateikt īsu sprediķi pēc Īsa Dieva vārda... Iespējams, ka zināmai tautas daļai par to būtu prieks, ka tik īsi un ātri prāvestiņš “noturēja” Kapusvētkus, bet vai par to būs priecīgi mirušie, kuri tik ļoti gaidīja lūgšanu atbalstu no saviem piederīgajiem kaut reizi gadā? Es nespēju atbalstīt tādu formālu Kapusvētku norisi...

Aglonas svētku nedēļā man bija iespēja nedaudz padzīvot manās dzimtajās mājās Krāslavā un apciemot mammas dzimtas kapus Indricā un Vikaiņos, kur bērnībā mēs katru gadu piedalījāmies Kapusvētkos. Bija liels prieks atrast pēc daudziem gadiem savu senču kapu vietas un tās apkopt.

Bija kārtējais prieks piedalīties Aglonas svētku dievkalpojumos 13.-15.08., vadot arī šogad nakts adorāciju bazilikā 14.08., nospēlējot 6 stundas pie

ērģelēm. Aglonas Dievmātes sanktuārijs ir mūsu tautas katoļticīgo sirds un stiprā pils, kur tabernākula tronī mājō mūsu Karalis Kristus, bet virs Viņa troņa ir arī brīnišķīgs tronis Māras zemes Karalienei, kura katru gadu pulcina Aglonā vairākus tūkstošus ticīgo un sevišķi mazticīgo, kuri meklē ceļu pie Marijas Dēla Jēzus gan svētceļojumos, gan svētajos sakramentos. Līdzīgi Medžugores sanktuārijam Aglona ir kļuvusi par grēcinieku attīrīšanas vietu, kur svētku laikā ir garas ticīgo rindas pie Grēksūdzes. Skaista vairāku koru mūzika rada brīnišķīgu lūgšanu atmosfēru, kas paceļ sirdi pie Dieva. Un svētku euharistiskās procesijas pa sakrālo laukumu kļūst par mūsu ticības skaistu manifestāciju visiem neticīgajiem, lai iedrošinātu arī viņus pievērsties Dievam un kļūt par dedzīgiem Kristus Baznīcas aizstāvjiem.

Tuvojas mūsu dievnama lielākie svētki — 40 stundu dievkalpojumi sv. Krusta pagodināšanas godam. Kristiešiem krusts kopš 4. gadsimta pakāpeniski kļuva par viņu ticības Kristum apliecinājuma zīmi, ar ko viņi sāka greznot redzamo dievnamu torņu smailes un ierādīt goda vietu pie sienām savos mājokļos, skolās, darba vietās. Latgalē gandrīz katrā sādžā kaut kur ceļmalā tika uzstādīts krusts, pie kura ticīgie pulcējās maija, jūnija un oktobra mēnešos lūgties Rožukroni, Dievmātes un Jēzus Sirds litānijas un dziedāt dziesmas. Šo tradīciju komunisma okupācijas režīms sīvi apkaroja un demolēja krustus ceļmalās. Par laimi šodien atkal tiek atjaunoti ceļmalu krusti un atdzimst tradīcija lūgties pie tiem.

Taču pavisam citas tendences rodas kādreiz kristīgajā Eiropā, kur krusti tiek noņemti no bērnu dārzu, skolu, augstskolu, parlamentu sienām, bet tiek propagandēta nešķīstības grēka simbolika. Ir jāatceras, ka Kristus Karaļa zizlis ir Viņa krusts, ar kuru Dieva Dēls sēž savā godības tronī debesīs. Arī pēc Jēzus augšāmcelšanās Viņš saglabāja savā pārveidotajā miesā krusta naglu rētas, aicinot mazticīgo Tomu ielikt tajās savu pirkstu, lai pārliecinātos un ticētu, ka Jēzus ir Kungs. “Kas grib man sekot, lai aizliedzas pats sevi, ņem savu krustu un seko man,” (Lk 9,23) teica Pestītājs saviem mācekļiem. Tātad bez krusta mēs nevaram būt īsti kristieši un Kunga sekotāji! Kristībā tieši pati pirmā redzamā zīme ir krusta zīme, ko priesteris, bērns vecāki un krustvecāki veic uz kristamā bērna pieres. Ar krusta zīmi saistās visa mūsu kristīgā dzīve, kad mēs dienu uzsākam un to noslēdzam ar krusta zīmi. Katra lūgšana, kas ir saruna ar Dievu, tiek uzsākta un noslēgta ar krusta zīmi, kas ir kā parole, ielogojoties debesu serverī. Pēc krusta zīmes mēs varam atpazīt savas konfesijas piederīgos. Un ticīgā cilvēka dzīves beigās krusts tiek uzstādīts uz viņa kapa bērnu dienā, ko katoļticīgajiem liek galvgalī.

Rietumeiropā mēs redzam sekas tam, kad krusti tika aizliegti ar likumu publiskajā telpā. Tas noved pie kristīgās identitātes zuduma pašu kristiešu sirdīs. Taču tukša vieta nekad nepaliek, jo sirds tiek aizpildīta ar ļaunumu, kaislēm, izvīrtību, miesas kārbām. Tad arī

prāts tiek pilnīgi aptumšots un tiek pārveidots cilvēka gars pēc Ļaunā gara attēla un līdzības. Spilgts pierādījums Rietumu sabiedrības pilnīgai degradācijai bija 26.07.2024. Francijas olimpiādes atklāšanas ceremonijā, kurā tika demonstrēta parodija par Leonardo Da Vinči slaveno un kristiešiem tik nozīmīgo svētglesnu “Kunga Pēdējais Vakarēdiens”, aizstājot Jēzu un apustuļus ar perversi ģērbtiem gejiem, lesbietēm un transvestītiem, kuru starpā bija arī bērns. Elles nešķīstības spēki kārtējo reizi atklātā veidā pieteica kristiešiem karu, caur šiem izvirtības grēku propagandistiem zaimojot pašu kristietību, kuras šūpulis arī ir Kunga Pēdējo vakariņu telpa, kad tika iedibināta Jaunā Derība, svinot pirmo Euharistiju. Šīs parodijas idejiska autore ir franču lesbiete Leslie Barbara Butch, kura savā instagramā pāris dienas pirms olimpiādes atklāšanas ceremonijas bija publicējusi šīs parodijas bildi ar uzrakstu: “Geju jaunā derība” (*A New Gay Testament*). Ir skaidrs viņu vēstījums kristiešiem — vēlme aizvietot Dieva Dēlu un Viņa dibināto Baznīcu ar Lucifera piedāvāto perversijas politiku. Tomēr visā pasaulē šāda parodija izraisīja milzīgu sašutumu ne tikai kristiešu, bet arī ebreju un musulmāņu vidū, kuri labi saprata, kas tur tika zaimots — Jēzus Kristus un Viņa dibinātā Jaunā Derība, proti, kristietība. Tā parodija kļuva par pilnīgu atmaskojumu Rietumeiropas sejai, par ko tā ir pārvērtusies pēdējos gadu desmitos, ieviešot sātāniskus likumus savās valstīs. Mēs nedrīkstam klusēt, jo esam Kristus karavīri, par kādiem esam kļuvuši Iestiprināšanas sakramentā, un mums ir jāaizstāv savu Karali un Viņa valstību virs zemes. Mums ir jāatgriežas pie savām kristīgajām saknēm un vērtībām, jo modernajā pasaulē vairs nav nekādu vērtību, par cik tiek iznīcināta arī paša cilvēka bioloģiska identitāte, kuru transgenderisti cenšas aizstāt ar nenoteiktās dzimtas vārdu “they” (viņi jeb krievu “ono”). Tēti drīz būs jāsauc par “vecāks nr. 1”, māti par “vecāks nr. 2”, bērnu dzimtas apzīmējums tiks nomainīts uz hibrīdo vārdu, kāds latviski vēl nepastāv. Lūk, tās ir pirmdzimtā grēka sekas, kādas tiek intensīvi atjaunotas pēc kristietības ēras diviem gadu tūkstošiem, kad Dieva Dēls pirmo reizi atnāca uz šo grēcīgo pasauli mūs atbrīvot no mūžīgās nāves valģiem. Cik skumīgi, kad modernā cilvēce atkal cenšas sevi iznīcināt ar jauniem nešķīstības grēku plūdiem kā Noasa dienās, ar nemitīgiem kariem un cilvēku slepkavošanu, iznīcināšanu ar izgudrotiem vīrusiem. Skatoties uz to visu, kas notiek pasaulē, nāk prātā Kristus uzdotais jautājums: “Kad Cilvēka Dēls [otreiz] atnāks, vai Viņš atradīs ticību virs zemes?” (Lk 18,8) Pestītājs savas parūzijas brīdī nāks ar savu Valdnieka krusta zizli tiesāt dzīvos un mirušos. Un ko tad teiks visi šie lielie pārgudrinieki, kuri cenšas aizstāt pašu Dievu un Radītāja iedibināto kārtību Viņa radītajā pasaulē? Neatkārtosim cilvēces vēstures kļūdas! *Pr. A.S.*

!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Sveiciens jaunajā mācību gadā!

Kad drudzainais mācību piederumu un skolēnu apģērbu iegādes laiks ir beidzies, esam gatavi mesties iekšā jaunos izaicinājumos. Pateicība Dievam, ka mūsu baznīcās pieejamas Svētdienas skolas. Kā zināms, mūsu (kā vecāku) pienākums ir rūpēties ne tikai par bērnu izglītošanu valsts mācību iestādēs. Mums jārūpējas arī par bērnu izglītošanu ticības

jautājumos. Katru mācību gadu aizdomājamiem par ticības mācības priekšmeta trūkumu skolās. Mazliet dīvaini - ažiotaža ap krievu valodas apguvi skolās, un lēmums par tās brīvprātīgu apguvi vai neapguvi tika pieņemts bez kavēšanās. Šāda valdības reakcija uz sabiedrības vēlmi ir saprotama, problēma tiešām pastāv, un neapšaubāmi - Krievijas agresijas dēļ daudziem krievu valodas apguve izraisa riebumu. Tomēr, ko ļaunu nodarījusi ticības mācība? Vai tas, ka bērniem tiek stāstīts par Dievu un baušļiem, var nodarīt ļaunumu bērnu psihei? Vērojot Aglonas svētkus, kā arī sekojot svētceļojumu norisei, pamanījām, ka pasākumos piedalās daudz bērnu, tāpat pieprasījums ir. Kādēļ mācība par Dievu satrauc vecākus, savukārt sociālo zinību stundās veiktā 13-14 gadīga bērnu izglītošana kontracepcijas lietošanā un sarunas par dzimumattīstību nešķiet satraucoša? Protams, kā minēja mūsu prāvests, neviens Svētdienas skolas skolotājs nespēs bērnam sniegt nepieciešamās zināšanas, ja mājās nebūs vecāku piemērs, tomēr būtu patīkama arī valsts iesaiste. Ticība nav reizināšanas tabula vai alfabēts, ko, vienreiz dzīvē iemācoties, tas paliek atmiņā uz mūžu. Ticība prasa nepārtrauktu tās padziļināšanu un izkopšanu. Mūsaprāt būtu jauki, ja mācību iestādes iesaistītos šajā tik ļoti svarīgajā izglītošanas misijā. Tomēr, kamēr skolas neiesaistās, mums ir iespēja popularizēt Svētdienas skolas, stāstot par to pieejamību, izplatot informāciju ārpus draudzēm. Lai Dievs mums palīdz veicināt bērnu vēlmi apgūt ne tikai matemātiku, ķīmiju vai fiziku, bet arī Ticības mācību.

Izturību un Dieva palīdzību jaunajā mācību gadā!

Rita + Jānis Ķepuri

!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!

Pateicība Dievam par mūsu skaisto Planētu!

Cik pasakaini skaistu Zemi ir radījis Dievs – mūsu dzīvei un darbam. Pavadot 10 dienas Horvātijā, atkal un atkal pārliecinājos par dabas varenību un mūsu vietu tajā. Neskartā daba, tās ūdenskritumi, sirriālās ūdeņu krāsas, varenie kalni nevar atstāt vienaldzīgu nevienu. Horvātijas daba liek nodrebēt sirdij tās varenības priekšā – redzējām gan postošos ugunsgrēku apmērus un sekas, gan cīņu ar uguni kalnos. Varbūt skaistās un reizē skarbās dabas dēļ horvāti cer uz palīdzību un žēlastību no Dieva, lūdz ikdienā šo žēlastību rīta un vakara Misēs. Tur katru dienu baznīcas ir pārpildītas, aiz durvīm daudz cilvēku, kuri patiesi meklē satikšanos ar Jēzu. Ikdienu divas rīta Mises mazā Sinj pilsētā parasti pildās ar kuplām ģimenēm un jauniešiem.

Horvātijā katoļticīgo ir 77%, ko arī var just ikdienā uz ielas, baznīcā, cilvēku starpā. Viņu nesteidzīgā, rāmā dzīve sākas līdz ar baznīcas zvaniem sešos no rīta, pēc Mises vieni dodas uz darbu, bet citi uz kafejnīcu, lai lēnām malkotu kafiju. Viņi ir smaidīgi, atsaucīgi, izpalīdzīgi.

Mūs visus ļoti uzrunāja viņu izdomas pilnie un māksinieciski veidoti krustaceļi. Katrā vietā tie ir dažādi – iecirsti klintī, veidoti no metāla u.t.t., taču visiem viens ceļš – došanās stāvā kalnā, kura virsotnē atrodas maza kapella. Pēc krustaceļa tajā tiek svinēta sv. Mise. Pilsētas Sinj kalna virsotnes kapellu ikdienā

pieskata ticīgie.

Apmeklējot Horvātiju, rodas cerība, ka viņi lūdzas ne vien par sevi, bet arī par visiem katoļiem pasaulē.

Antija Vēvere

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Aglonas svētku stimuls

Kristīgajā tradīcijā tiek uzskatīts, ka Marija, Jēzus Māte, tika uzņemta debesīs savas zemes dzīves beigās. Šie notikumi nav skaidri aprakstīti Bībelē, bet to atbalsta agrīnie kristiešu raksti un Baznīcas tradīcija. Par godu šim notikumam Debesīs uzņemšanas svētki tiek svinēti piecpadsmitajā augustā arī pie mums Māras zemē. Pat daba šogad pievienojās šiem svētkiem, atbrīvojot debesis no lietus mākoņiem, sagaidot un sasildot katru svētceļnieku un atnācēju ar spožiem saules stariem.

Vēlējos pārdomāt Marijas īpašo lomu kristīgajā ticībā un viņas unikālās attiecības ar Jēzu. Man šķiet, ka šāda tradīcija Aglonā uzlabo manu izpratni par Bībeli. Arī šogad ar mašīnu devos divu dienu svētceļojumā uz Aglonu. Marijas dzīves notikumi liek man daudz ko pārdomāt. Piemēram, Marija izrāda neticamu ticību un pazemību, pieņemot Dieva plānu, lai gan tas bija negaidīts un izaicinošs.

Bībele man liek domāt un pārdomāt, kā šie notikumi ir saistīti ar manu dzīvi. Es varētu uzdot sev jautājumus: "Ko Dievs ar šo stāstu cenšas man iemācīt?" vai "Kā es varu sekot šī uzticīgā cilvēka piemēram?" Es varētu pārdomāt, kā es varu parādīt ticību, vai kā es varu atpazīt Dieva sniegtās svētības un priecāties par tām īpašā veidā.

Gribēju arī atcerēties savu dalību Krusta ceļā. Krusta ceļš un krusta stacijas ir 14 notikumi, kas iezīmē Jēzus pēdējo gājienu un Viņa krustā sišanu. Katra stacija atspoguļo konkrētu brīdi šajā gājienā. Tas ir veids, kā atcerēties un pārdomāt Jēzus upuri un ciešanas. Aglonas sakrālais laukums bija piepildīts ar dzīvu cilvēku ceļu tūkstošiem sveču gaismās. Mēs visi un katrs ar savu sveču gaismu noteikti gribējām Jēzum izrādīt un sniegt savu ticības apliecinājumu, izteikt sirsniņu nožēlu un lūgt ar Marijas atbalstu grēku piedošanu. Es kopā ar visiem lūdzu piedošanu Jēzum visas cilvēces vārdā par pielaistām kļūdām un visvairāk par to, ka atteicāmies no Dieva, Viņa mīlestības un Viņa palīdzības. Jau vairāku tūkstošu gadu garumā tiek atgādināts, šoreiz arī man un nākamajai paaudzei tiek lūgts atzīt, ka tā ir mana vaina, mana vaina, mana vislielākā vaina. Jo atkal šobrīd esam nonākuši pie sasistas siles, esam grēkojuši tai skaitā ar kariem, naidu, Dieva apgānīšanu, vienaldzību un neticību. Vienīgi Tu, Kungs, esi visspēcīgs, spēj mums piedot. Esam pie tām pašām pielaistajām kļūdām, sūtot Jēzu atkal uz Golgāta kalnu. Tādā veidā mēs netieši paši viens otru atkal sitam krustā. Caur mīlās Dievmāmiņas spēcīgo aizbildniecību, Kungs, liec mums saprast, ka Dieva baušļu ievērošana ir arī mans pienākums, atbildība un dzīves piepildījums.

Apbrīnojami, kā šādas tradīcijas var veidot manu izpratni un pieeju dzīvei. Tā ir spēcīga cerība lūgt Dievu saglabāt manī un manos bērnos ticību. Pieņemot šo svētku notikumus, tas patiešām var

novest pie personības izaugsmes un dziļākas atbildības un līdzjūtības sajūtas. Šie notikumi un Debesīs uzņemšanas svētki vēl vairāk stiprina manu ticību. Man šķiet, ka šī pieredze ietekmē manu mijiedarbību ar citiem un veselīgu domāšanu ar jauniem izaicinājumiem.

Tā ir jēgpilna pieeja. Pārdomas par to, kur es esmu dzīvē un kur es virzos, var sniegt vērtīgu pieredzi. Koncentrēšanās uz draudzīgumu un izpalīdzību ir lielisks veids, kā izdzīvot šīs pārdomas. Paldies manām ceļa biedrēm Ninai un Anastasijai par savu Aglonas stāstu. Manuprāt, šīs pārdomas stiprināja mani un radīja sapratni, ka jebkurā vecumā cilvēks ar Dieva atbalstu ir neticami spēcīgs.

Tā ir brīnišķīga pieeja, ja tiek mudināti ne tikai draudzes locekļi, bet visas ģimenes piedalīties Krusta ceļā un Aglonas svētkos. Aglonas laukumā satīku savu bērnības draudzeni, kas uzjautāja, vai mana ģimene ir kopā ar mani šajos svētkos. Šis pasākums patiešām var stiprināt kopības sajūtu un likt ikvienam ģimenē justies vairāk iesaistītam. Es aicināšu nākamgad kuplākā skaitā savu ģimeni man pievienoties. Šogad man gan darba dienas laikā bija grūti atrast un pierunāt strādājošos domu biedrus. Jauki, ka kaimiņos Lietuvā šī ir brīvdiena, un valsts ir parūpējusies par iedzīvotāju veselīgu garīgo dzīvi.

Protams, regulāri lūdzot un izsakot pateicību, kā es to daru, es varu stiprināt savu ticību. Tas palīdz man paturēt prātā savas dzīves pozitīvās puses un atbalstu, ko saņemu no savas ticības. Tas arī pastiprina mieru un uzticības sajūtu, apzinoties, ka savā pieredzē neesmu viena. Jūtos pacilāta pēc šīm lūgšanām, rožukroņu skaitīšanas, piedalīšanās Krusta ceļā un Aglonas svētku Misēm. Ar pacietību, pateicību un cerību novēlu sev un citiem atkal tikties pēc gada Aglonā ar visiem labas gribas cilvēkiem vēl lielākā skaitā.

Sarmīte Anna Zoltnere

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Kungs, esi mans patvērums!

Pateicība Dievam, ka man tika dota iespēja aizbraukt uz Aglonu pie mūsu Dievmāmiņas Jaunavas Marijas viņas svētku dienā, kad viņa tika uzņemta debesīs. Visa šī nedēļa vēl ir atmiņās par skaistajiem, labi noorganizētajiem svētkiem. Prieks pārņēma sirdi arī par to, ka latviešu tauta sāk atmosties. Tie daudzie bērniņi, kas kā mazi eņģeļi kūleņoja pa visu plašo laukumu, liecina, ka latviešu ģimenes ir stipras.

Šogad bija arī daudz ārzemnieku, kuri bija atbraukuši, lai kopā ar mums godinātu Dieva Māti viņas svētkos. Sirdī ielīst prieks, ka arī citur pasaulē zina, ka mēs tik skaisti godinām mūsu Jaunavu Mariju.

Liela pateicība arī mūsu prāvestam Andrim, kurš kā katru gadu visu nakti pavadīja pie ērģelēm, un mēs visi, kuri negulējām, lūdzām un slavējām Jēzu un Dievmāti. Labā Māmiņa, aizlūdz par prāvestu Andri pie sava Dēla un izlūdz viņam veselību, lai viņš varētu mūs vēl daudzus gadus pulcināt un kopīgi slavēt tevi!

No sirds gribu pateikties arī mūsu Sarmītei, kura mūs jau otro gadu atved uz Aglonu. Žēl tikai, ka ne katrs atsaucās aicinājumam izmantot šo iespēju.

Mēs visi tevi lūdzam, Svētā Dieva Māte, aizlūdz par mums un izlūdz mieru pasaulē! *Antoņina Ratnieks*

**Dievkalpojumu
kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē
septembrī**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana
un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

1. septembrī: pl. 11:00 – sv. Mise ar svētību
skolniekiem, studentiem un skolotājiem jaunā
mācību gada iesākumā un Jēzus Sirds
dievkalpojums mēneša 1. svētdienā.

5.09. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
pl. 18:00 — Svētā Stunda.

pl. 19:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem.

6.09. — Mēneša pirmā piektdiena:
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 19:00.

**12. septembrī - Vissvētās Jaunavas
Marijas Vārda dienā:**
pl. 19:00 – sv. Mise.

**40 stundu dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes baznīcā**

**1. diena - 8. septembrī – Dievmātes
Dzimšanas svētki**

pl. 10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana
un adorācija līdz Misei, pl. 11:00 – sv. Mise.

**2. diena - 14. septembrī –
Svētā Krusta Paaugstināšanas svētki – dievnama
titulsvētki:**

pl. 10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana
un adorācija līdz Misei. Pl. 12:00 – svētku sv.
Mise, kuru celebrēs Ogres dekanāta dekāns pr.
Andrejs Kazakevičs.

3. diena - 15. septembrī -

pl. 10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana
un adorācija līdz Misei.
pl. 11:00 – sv. Mise, kuru celebrēs jauniesvētītais
priesteris **Henriks Rektiņš** un dos primicianta
svētību Vesperu laikā, euharistiskā procesija un
Pateicības himna “*Te Deum laudamus*”
(Tevi, Dievs, mēs slavējam).

**22.09. pl. 11:00 mūsu dievnāmā
sv. Mises laikā noslēgs Lauļību
ARMANDS GRIZĀNS un LĪGA
PISKUNOVA.**

**29. septembrī - Svēto Ercenģeļu Mihaēla,
Gabriēla un Rafaēla svētki:** pl. 11:00 – sv. Mise.

Apsveicam

Dzimšanas dienā:

Līviju Vovčenko (3.09.),
Mariju Laurinoviču (8.09.),
Ingrīdu Jevsejevu 60 gadu
jubilejā (11.09.), Antiju Vēveri
(17.09.), Antoņinu Vērđiņu
(18.09.), Baibu Mazkalniņu (24.09.) u.c.

*Visām Marijām, visiem Miķeļiem, Gabriēliem un
Rafaēliem mīļi sveicieni Vārda dienā!*

Sveicam skolotājus, studentus,
skolēnus un vecākus, uzsākot jauno
mācību gadu! Aicinām to uzsākt ar
labu grēksūdzi un Dieva svētības
izlūgšanos svētās Mises laikā 1.09. pl.
11:00 Lielvārdes baznīcā.

Sirsnīga pateicība :

Aleksandram Kozlovskim par piešķirto
kravas mašīnu un šoferim Igoram
Jarušnikovam par atvestajām apkures
granulām.

Čubatjuku ģimenei un Jāncim Vingrim par
granulu sanešanu draudzes mājā.

Visiem draudzes locekļiem un Kapusvētku
dalībniekiem par ziedojumiem apkures
granulu iegādei.

Jānim Urtānam un Vēveru ģimenei par zāles
pļaušanu dievnama un draudzes mājas
teritorijā.

Prāvests Andris Solims

Aicinu pieteikties uz
katehēzes nodarbībām
pieaugušajiem, gatavojoties uz
Kristībām, Pirmo sv. Komūniju,
Iestiprināšanu, Lauļībām.

Iespējams piedalīties arī brīvklaušitājiem!
Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi!

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Brāli un māsas Kristū!

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnāmā
prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
**Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,
Lielvārde, LV-5070; Reģ. Nr. 90001080360
SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451**

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)
www.lielvardnieki.lv; [facebook.com/lielvardesbaznica](https://www.facebook.com/lielvardesbaznica)

